

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 238. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm12707.pdf (tilgået 22. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Efterat Assyrernes Herredømme havde varet 520 Aar, siger *Herodot*, var *Mederne* de Første, der rev dem løs og stred saa mandelig, at de afkastede Aaget og gav 239de andre Folk et godt Exempel, der ei heller var forgiæves; men *Friheden* beholdt *Mederne* dog ikke ret længe, thi der var en *viis Mand* iblandt dem, ved Navn *Dijokis*, *Phraorts* Søn, som stræbde efter Enevolds-Magten og fik den. Hvad han nemlig ikke før havde drevet strængt paa *Retfærdighed*, det gjorde han nu, da *Tøilesløsheden* tog Overhaand i Medien, og han lod til ret at blive ivrig, vel vidende at Ret og Uret kan aldrig forliges. Da hans Bymænd det saae, valgde de ham til deres *Dommer*, hvorpaa der gik saadant et Ry af hans Retviished, at Man ogsaa fra andre Byer strømmede til ham, som den Eneste, der lod Retten have sin Giænge; men da Tilløbet blev saa stort, at *Dijokis* meende at have Spillet vundet, brød han af med Eet og sad slet ikke meer i Rette, under det Paaskud, at, ved saaledes uophørlig at trælle for Andre, forsømde han reent sine egne Ting. Nu blev det da værre i Landet med *Rov* og *Ran* end nogensinde før, saa *Mederne* fandt det nødvendigt at holde en Folke-Forsamling og raadslaae om Midler derimod, og strax var der dem (uden al Tvivl, siger Grækeren, *Dijoks* gode Venner) der meget stadselig tog Ordet og sagde: skal det længe gaae saaledes til som nu, kan vi umelig bjerge os i Landet, derfor lad os vælge en Konge, der vil holde over Lov og Ret, saa vi kan nyde Lande-Fred og hver passe Sit! Det Forslag fandt Bifald og da Man nu saae sig om efter en Konge, faldt alles Øine paa den *store Dijokis*, saa han blev eenstemmig valgt, men det Første han nu forlangde, var en fast *Borg* og en *Liv-Vagt*, og da *Mederne* havde skaffet ham det, nødte han dem til at bygge *Hoved-Staden Ægbatana*, som fordunklede alle de andre Byer. Vel handhævede han fremdeles Retfærdigheden, og det meget strængt, men han behandlede nu Alting *skriftlig* og lod sig aldrig see, for ikke at tabe sin Anseelse mellem dem der før havde været hans Jævnlige, hvorimod han havde sine Speidere og 240 Lurere allevegne, som meldte, hvem der forsaae sig, at de kunde blive indkaldt og faae deres Straf. Saaledes opsvang da *Dijokis* sig til Enevolds-Herre over *Mederne* og skabde eet Folk af dem, istedenfor at de havde været deelt i sex Stammer, nemlig Buser, Partakiner, Struchater, Arizanter, Budier og *Magier**Herod. I. 95-101..